

Anarhistička biblioteka

Anti-Copyright

Intervju sa individualističkim anarhistima, zatvorenima koji stoje iza bloga Culmine – Italija

Aversión // Culmine

Aversión // Culmine

Intervju sa individualističkim anarhistima, zatvorenima koji
stoje iza bloga Culmine – Italija

Maj 2013.

Act for Freedom, <http://actforfree.nostate.net/?p=15090>, poslednji
put pristupljeno 2.9.2013.

Originalno objavljeno u Aversión br. 8, maj 2013. Prevod sa
engleskog: Burevesnik, 2013.

anarhisticka-biblioteka.net

Maj 2013.

Stefano Gabriele Fosco
c/c Ferrara
via Arginone, 327
44122 Ferrara
Italia

Elisa Di Bernardo
c/c Rebibbia Femminile
via Bartolo Longo, 92
00156 Roma
Italia

idemo. Uvek smo se trudili da navedemo izvor naših postova kao i prevodioce koji su nam povremeno pomagali. Ali za nas je ovo ispravan modus operandi i nimalo površan, koji je takođe neophodan i u štampanim izdanjima.

Uprkos represiji, uprkos dugim mesecima provedenim u pritvoru u jedinicama visokog nivoa bezbednosti, ne odbacujemo ono čime se prethodnih godina *Culmine* bavio i nadamo se da će drugi blogovi moći da nastave sa kontra-informisanjem. U isto vreme, veoma smo zainteresovani za kritičke i konstruktivne debate unutar međunarodnog anarhističkog pokreta.

1 Aversión: Poslednjih godina, iz razloga kojima se ovde nećemo baviti, a koji uglavnom imaju veze sa pravcem kojim ide sistem, ali koji utiču na načine na koje se povezujemo jedni s drugima, blogovi i veb sajtovi preuzeli su zadatak koji su ranije obavljale štampane publikacije. Kako ovo, po vašem mišljenju, utiče na borbu i njeno viđenje?

Culmine: Uvereni smo da prolazimo kroz novu eru anarhizma. Blogovi i veb sajtovi omogućavaju brzo širenje saopštenja i tekstova celom planetom, a omogućavaju i razmenu ideja i predloga između drugova koji verovatno nikada neće biti u prilici da se sretnu uživo. To je prava revolucija u odnosima između anarhista. Svesni smo ograničenja ovakvog načina povezivanja uzimajući u obzir činjnicu da oruđe koje koristimo nije neutralano, da njime upravlja i da ga kontroliše neprijatelj, kao i činjenicu da su rizici veliki, što pokazuje i *Culmine*, koji se nije odlučio za anonimnost. Anarhistički blog *Culmine* zatvoren je 12. juna 2012. godine zbog rada na kontra-informacijama.

Pitanje borbe i njenog viđenja je poprilično složeno. Pođimo od toga da danas – 2013 – internet koriste svi pokreti: politički, ekološki, kulturni, pa čak i anti-tehnološki pokreti (ovaj paradoks zaslužuje opširnije sagledavanje, ali ne ovde). Takođe, i unutar anarhizma, sve grupe svih tendencija su povezane sa vebom. Međutim, socijalne mreže poput tvitera i fejsbuka u skorije vreme proizvele su više štetnih efekata. U svakom slučaju, mi nikada nismo mislili da bi blogovi trebalo da zamene kontra-informacije u štampanoj formi.

2 Aversión: Čini se da internet trenutno sažima mnogo aspekata naših života, da radikalno utiče na od-

nose između ljudi i velikim delom doprinosi izolaciji, atomizaciji i otuđivanju. Zar ne mislite da među anarhistima postoji nedostatak kritike interneta kao alatke?

Culmine: Da, istina je, internet je veoma prisutan u našim životima i svi mi, uključujući i anarhiste, koristimo ovu alatku svakodnevno, čak i za putovanja i čitanje dnevnih novina. Nema oštre kritike i distanciranja od ove tehnologije. Ne mislimo da treba da budemo zadovoljni sa nekoliko kritičkih analiza i distanciranja od veća za kojih stoji elitistički i snobovski stav nekolicine onih koji sve razumeju i znaju.

Slažemo se da je situacija alarmantna i da rizikujemo da se još više izolujemo pretvarajući sve aspekte borbe u virtualne, uključujući i ljudski kontakt. Međutim, istovremeno, ne možemo da prestanemo da razmišljamo o potencijalima za širenje naših ikonoklastičnih ideja i praksi ka svim delovima planete.

Više nego išta drugo nedostaju nam razmišljanja o tome kako da uredimo naše živote potpuno izvan virtualnog sveta. Na kraju krajeva, ovo je anti-civilizacijska dilema, koja je u prevelikoj sprezi sa trenutnim modelom našeg društva. U tom smislu, *Culmine* je u više navrata pokazao interesovanje za ovo pitanje, ali bi tekst i razmišljanja o tome svaki put bili ostavljani za kasnije. Uzimajući u obzir situaciju u kojoj se trenutno nalazimo, koja otežava zajednički rad na tekstu u kratkom vremenskom roku, ne isključujemo da će do toga doći pre ili kasnije.

3 Aversión: Zapravo, *Culmine* je prvi poznati slučaj represije protiv anarhističkog bloga sa kontra-

Pitanje koje se tiče perspektiva koje nisu neposredne je nešto drugo. Možemo se zapitati zašto i kako smo dospeli u ovakvu situaciju, ali ova analiza, primereno samokritična, obuhvata poslednje decenije anarhizma u svetu. Smatramo da bi na ovoj instanci pored tehnološke zavisnosti promišljanje trebalo proširiti i na druge teme: kakav anarhizam? Insurekcionizam ili individualizam? Nihilizam ili pseudo-nihilizam? Formalnost ili neformalnost? Skraćenice, akronimi ili anonimnost? Anarhistički anti-juridizam i do koje mere neko može biti anti-juridista? Socijalni ili anti-socijalni?

7 Aversión: Ovaj intervju teži da bude kao kamen bačen u vazduh ne bi li podstakao debatu. Da li želite da dodate još nešto?

Culmine: Želimo da kažemo da ono što se desilo *Culmine* nije posledica nesmotrenog baratanja merama bezbednosti i anonimnosti na webu. Naš blog je bio javan, u smislu da nikada nismo skrivali naš identitet, kao i da smo učestvovali u javnim debatama i različitim anarhističkim inicijativama. Smatramo da bi pojedinci koji vode anarhističke blogove, naročito ukoliko objavljuju saopštenja o preuzimanju odgovornosti nekih akcija i pisma zatvorenika, trebalo da budu poznati unutar anarhističkog pokreta.

Takođe, verujemo da je jednako važno ostaviti dovoljno prostora za samokritiku: ako napravite mnogo grešaka, potrebno ih je i prepoznati. Na primer, više puta smo naišli na lažna saopštenja objavljena od strane mitomanijaka ili pandura. To je veliki rizik za one koji vode blogove.

I u ovom slučaju iskustvo stečeno tokom godina borbe pomaže da razumemo autentičnost teksta na koji na-

Takođe, ima dosta konfuzije oko koncepta nihilizma (do te mere da su neki pseudo-nihilisti počeli da negiraju bilo kakvu etiku, otvarajući na taj način vrata samom zloglasju) i slični nesporazumi koji se tiču anarhističkog anti-juridizma, takođe izlaze na videlo. Nesporazumi ove vrste mogu, u stvari, dati oduška neprijatnim „veb igricama“ koje *Culmine* nikad nije podsticao.

6 Aversión: Mnogi od nas postali su anarhisti učestvujući u raspravama, slanju pisama zatvorenicima, čitanjem pamfleta, posećivanjem anarhističkih biblioteka, pretplaćivanjem na časopise sa drugih krajeva planete, diskutujući sa starim saboterima i gerilcima itd. No, trenutno, formiranje se dešava preko blogova i socijalnih mreža. Šta mislite o tome?

Culmine: Ne može se osporiti da danas do „formiranja“ dolazi uglavnom preko interneta, ali ovo je i pitanje generacije (svako istorijsko-društveno razdoblje koristi oruđe svoga vremena).

Mi smo počeli da vodimo blog tek nakon mnogo godina koje smo proveli kao deo italijanskog anarhističkog pokreta pre pojave veba. Ono što bi danas želeli da istaknemo jeste da oni koji pripadaju pokretu koji sebe definiše revolucionarnim, uvek moraju imati mogućnost da interaguju, čak i nasilno, sa društvenom situacijom koja ih okružuje. Naglo i naprasno odbacivanje interneta i svih tehnoloških oruđa je nezamislivo (iako je to idealno sa anti-civilizacijskog stanovišta). Na onima koji su angažovani u kontra-informisanju je da usmere svoje energije tako da blogovi i sajtovi nude i predlažu članke, knjige, temeljna i tačna istraživanja. Trenutno nema drugog načina.

informacijama. Šta je, po vašem mišljenju, razlog to-me? Zašto *Culmine*, a ne drugi blogovi ili sajtovi?

Culmine: Pre svega, represija protiv *Culmine* je u vezi sa italijanskim anti-terorističkim zakonom, koji je nasleđe specijalnih zakona korišćenih tokom takozvanih „olovnih godina“.

Treba istaći da mi iz *Culmine* nismo optuženi samo za kršenje zakona o informisanju i apologiji, nego i da smo planirali, finansirali i počinili bombaške napade. Zašto *Culmine*, a ne neki drugi blogovi? Zato što, po našem mišljenju, za sve vreme postojanja *Culmine* nikada nije cenzurisao saopštenja o preuzimanju odgovornosti za direktne akcije širom sveta, a takođe je davao glas mnogim anarhističkim zatvorenicima. Nismo jedini koji su to radili, videli smo nastanak mnogih blogova i sajtova sa kojima smo delili mišljenja i iskustva.

Zatvaranje *Culmine* je loš znak kada je u pitanju represija zato što predstavlja scenario koji može biti ponovljen na drugim slučajevima kontra-informisanja. Na primer, treba napomenuti da je prema tužilaštvu, dokaz našeg nepokajanja nakon racije 29. marta 2012. (koja je bila predznak rastuće represije), bilo širenje saopštenja u kojem smo upozorili druge blogove o raciji u *Culmine*.

4 Aversión: Pitanje koje se krije iza ove teme tiče se vremena. Internet nas primorava na konstantno ažuriranje i sve se odvija brzinom koja daleko prevazi-lazi ljudske sposobnosti. Koja je svrha praćenja događaja širom planete u realnom vremenu? Naša sposobnost intervenisanja unutar naše najneposrednije realnosti je sama po sebi veoma ograničena. Do koje tačke ovo proizvodi istu vrstu anksioznosti koja poti-

če od brzine kojom se, na primer, menja tehnologija i moda gubeći tako dotadašnju vrednost i značenje?

Culmine: Problem neprekidnog ažuriranja postoji, i zapravo, blog koji se ne ažurira često, prestaje da biva posećen. Za one koji vode blogove važno je da pažljivo proberu materijal koji primaju, dajući više ili manje mesta za isticanje određenih postova. Naravno, sasvim sigurno bi mogli da preživimo (i nastavimo da se borimo i širimo kontra-informacije) ne znajući šta se dešava u realnom vremenu na drugom kraju sveta.

Ali ideja je da razmena informacija i iskustava može biti podsticajna za druge realnosti, kao što se i događa poslednjih godina. Kako god, postoji ograničenje koje ne može biti prekoračeno, u suprotnom padamo u virtualnost borbe i ljudskih odnosa. U tom smislu, smatramo da mobilizacije putem tvitera, na primer, usled svoje ekstremne brzine i mogućnosti praćenja ne dozvoljavaju nikakvu vrstu razmišljanja, uprkos činjenici da se najviše koriste tokom demonstracija, nadmašujući i SMS poruke.

5 Aversión: Do izražaja dolazi novi koncept anarhističkih akcija koji je pod snažnim uticajem interneta. Postoje načini delovanja i izražavanja koji doprinose dinamici koja nalikuje loše prilagođenom umnožavanju akcija ili prostim „veb igricama“, iako se ne može za sve reći da su „štetne“.

Culmine: Poslednjih godina pojavio se novi način shvatanja i življenja anarhizma. Ova pojava je toliko nova da je ne možemo stvarno definisati, jer bi u ovoj fazi sve definicije mogle voditi u zabludu.

Međutim, jedna od najčešće korišćenih definicija je „anarhizam akcije“: po našem mišljenju, ne može se

reći da je veb imao uticaja na ovaj novi koncept; pre bismo rekli da je veb brzo širio njegov saržaj, različite varijacije i zajedničke imenitelje. Samo po sebi, to nije ništa novo. I u prošlosti je bilo razdoblja kada je anarhizam akcije dolazio do izražaja kroz napade, egzekucije, sabotaze, pa čak i kidnapovanja. U poređenju sa prošlim vremenima, novina je u širenju saopštenja o preuzimanju odgovornosti za akcije u realnom vremenu koja bi pojedince ili grupe iz drugih krajeva sveta mogla uključiti u akcije protiv istih meta.

U ovom slučaju, to je već viđena pojava: najupečatljiviji primer je, a ima ih mnogo, međunarodna kampanja za Sakoa i Vancetija (Sacco i Vanzetti). U mnogim delovima sveta, pojedinci ili grupe su čekali vesti sa gubišta iz severne Amerike: tada je komunikacija vođena putem telegrafa, a sada putem interneta. Naravno, ovakav pristup nosi mnogo problema koje treba rešiti. Istina je da su analize veoma često površne i da se nigde ne pojavljuju ljudi potpuno strani anarhističkom putu (koje treba tretirati sa određenom dozom podzrenja).

Štaviše, ne bi trebalo da potcenjujemo probleme jezika koji nastaju usled loših i užurbanih prevoda (sve češćim korišćenjem automatskih prevodilaca, koje po našem mišljenju treba koristiti samo u slučaju krajnje nužde) i nerazumevanja konteksta. Evo primera koji može biti od koristi: unutar anarhizma akcije dosta se govori o urbanoj gerili i oružanoj borbi. Trenutno nemamo alatke kojima možemo tumačiti šta se dešava, na primer, u Grčkoj. A sasvim sigurno ni u Italiji kao ni u nekim drugim zemaljama, nema dovoljno razloga da se govori o urbanoj gerili ili oružanoj borbi.